

Yannis Vassalos

Artificial Human Vanitas
Solo Exhibition

1

ALMA

Contemporary Art Gallery

Ipsilantou 24, Kolonaki

10676, Athens

almagallery@gmail.com

www.galleryalma.com

Opening Hours

Sunday	Closed
Monday	Closed
Tuesday	Closed
Wednesday	12:00 - 16:00
Thursday	12:00 - 20:00
Friday	12:00 - 20:00
Saturday	12:00 - 16:00

Or by appointment:

Nikolas Almpanis +30 6936807660

Maria Almpani +306977715842

An electronic publication for Alma Contemporary Art Gallery
Designed by Elina Kalogianni
©2016

alma
contemporary art gallery

2

About

Human Artificial Vanitas

Επιμέλεια Έκθεσης:

Γιάννης Μπόλης

Σε απόλυτα προσωπικό ύφος, ο Γιάννης Βασάλος επεξεργάζεται ψηφιακά φωτογραφίες, συντάσσει ένα σώμα εικονιστικών αναφορών, τις συνδυάζει και τις μετασχηματίζει σε συνθέσεις που επικεντρώνονται στην ανθρώπινη συνθήκη, και ταυτόχρονα αποτυπώνουν, με τρόπο ευφάνταστο, πρωτότυπο και καιρικό, την πολυπλοκότητα και τους διχασμούς, τις διαφορετικές εκδοχές και όψεις ενός κατακερματισμένου και αντιφατικού κόσμου, μιας χαστικής και λαβυρινθώδους πραγματικότητας. Τα έντονα χρώματα, η πλαστικότητα και η πυκνότητα των σχημάτων, οι γραφισμοί, η αποσπασματικότητα και οι παραμορφώσεις, οι επικαλύψεις και οι επιμηκύνσεις, οι διπλές ή και πολλαπλές εικόνες, οι απροσδόκητοι συνδυασμοί και οι αναπάντεχες συναντήσεις δημιουργούν ισορροπίες και αντιστίξεις, προσδίδουν δυναμισμό, ενέργεια και ενδογενή ένταση, συνεισφέρουν καθοριστικά στη συνολική υποβλητική και παράδοξη ατμόσφαιρα των έργων του.

Ένα ιδιότυπο σύμπαν "θρυμματισμένων" εικόνων και ειδώλων έρχεται στο προσκήνιο. Χώροι οικείοι και απρόσμενα ανοίκειοι, νεκροκεφαλές (μοτίβο επανερχόμενο και επαναλαμβανόμενο ως διαρκές memento mori) και απλωμένα σε δέηση χέρια, παράξενα φυτικά μοτίβα και αφηρημένοι σχηματισμοί, πύλες που ανοίγονται στο άγνωστο, νυχτερινές απόψεις αστικών τοπίων, ανθρώπινες μορφές που προβάλλουν από το σκοτάδι και βυθίζονται σ' αυτό, επιβάλλονται κυριαρχικά σε αντιστοιχία με βιωματικές καταστάσεις, συναισθηματικές και ψυχικές εκδηλώσεις.

Οι συνθέσεις του Γιάννη Βασάλου διεκδικούν τη δική τους θέση στην εποχή της διαμεσολαβημένης και ψηφιακής εικόνας. Τα θέματά του αναδύονται και υπάρχουν στο μεταίχμιο πραγματικότητας, φαντασίας και ονείρου, αποκρύπτουν ή σταδιακά αποκαλύπτουν, ενώ η ποπ αισθητική, το σουρεαλιστικό πνεύμα, η ειρωνική διάθεση και μια ανατρεπτική αίσθηση του χιούμορ έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο.

Με τρόπο συστηματικό, κριτική αντίληψη και συμβολικές παραπομπές οργανώνει το υλικό του, αποκαλύπτει τις εμμονές, τις καταβολές και τις προθέσεις του, συνθέτει απρόβλεπτα σκηνικά της ανθρώπινης ζωής, σκηνοθετεί τους διφορούμενους και πυκνά "κατοικημένους" χώρους των αφηγήσεων και των ιστοριών του, των μεταμορφώσεων, των μεταπλάσεων και των μετατοπίσεων, πειραματιζόμενος και διερευνώντας τις εκφραστικές του δυνατότητες.

3

About

Human Artificial Vanitas

Art Curator:

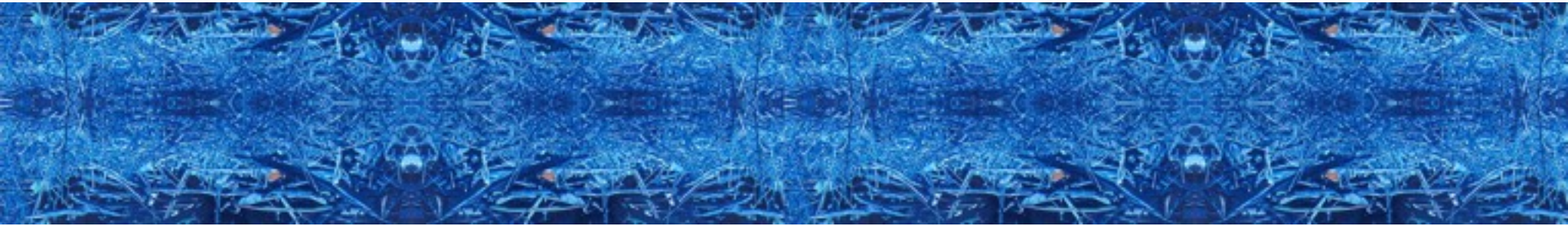
Yannis Bolis

In his completely personal style, Yannis Vassalos processes digital photographs, composes a body of figurative references, combines and transforms them into compositions that focus on the human convention and at the same time imprint the complexity and the divisions, the different versions and aspects of a fragmented and contradictory world, a chaotic and mazy reality in an imaginative, original and substantial way. The intense colors, the plasticity and density of shapes, the graphic designs, the fragments and distortions, the overlaps and elongations, the double and multiple pictures, the unexpected combinations and surprising meetings create balances and counterpoints, add dynamism, energy and intrinsic intensity, contribute critically to the total evocative and odd atmosphere of his works.

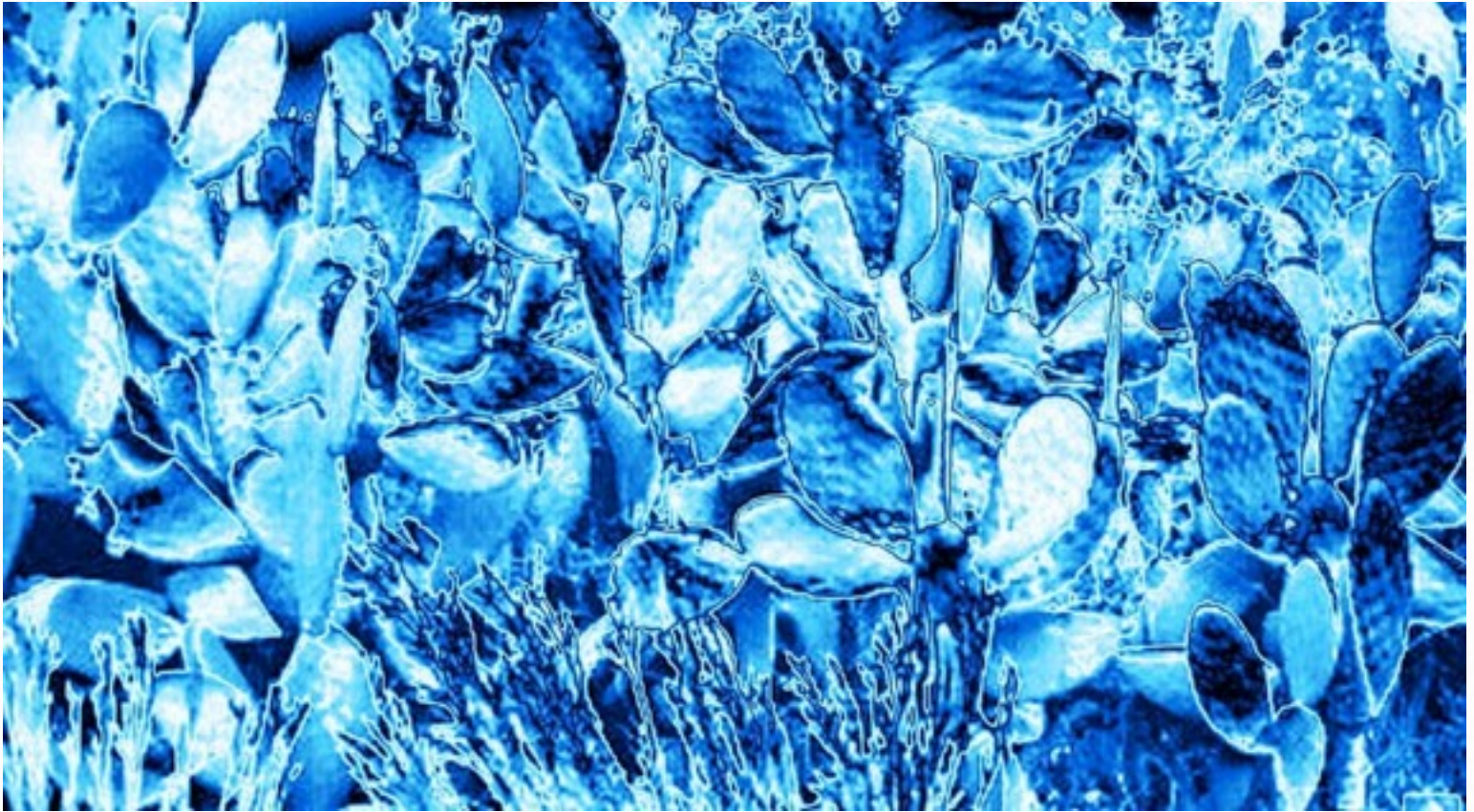
A peculiar universe of "fragmented" pictures and reflections comes to the foreground. Spaces that are familiar and unexpectedly unfamiliar, skulls (a returning and repeated motif like a constant memento mori) and arms spread out in the prayer's position, weird herbal motifs and abstract shapes, gates that open their doors to the unknown, night views of urban sceneries, human figures that debouch in the dark and immerse into it, impose themselves dominantly in correspondence to experiential situations, sentimental and spiritual manifestations.

Yannis Vassalos' compositions claim their own place in the era of mediated and digital picture. The topics emerge and exist in the meeting point of reality, fiction and dream, conceal or gradually reveal, while the pop culture, the surreal spirit, ironic disposition and a subversive sense of humour play the main part.

In a systematic way, critical thinking and symbolic references he organizes his material, reveals the obsessions, the origins and intentions, composes unpredicted scenes of the human life, directs the ambivalent and "densely populated" spaces of his narrations and stories, the transformations, the transpositions experimenting with and investigating his expressive abilities.

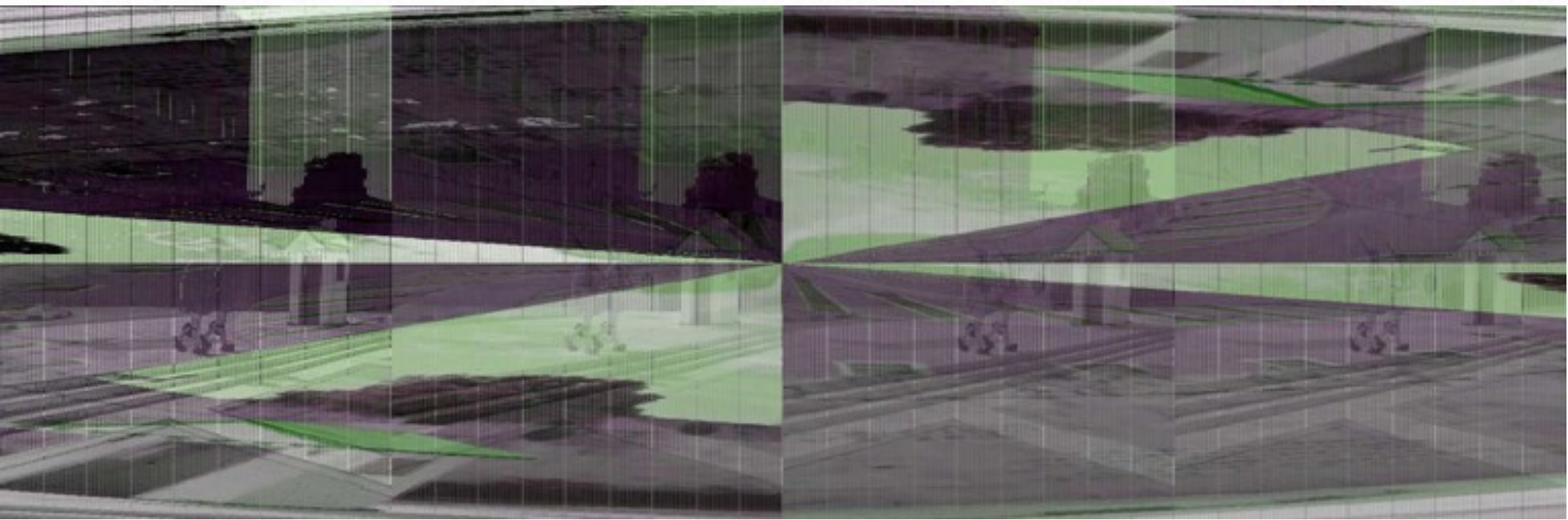

7

ARTIFICIAL NATURE VOLUME III (4)

10

URBAN (8)

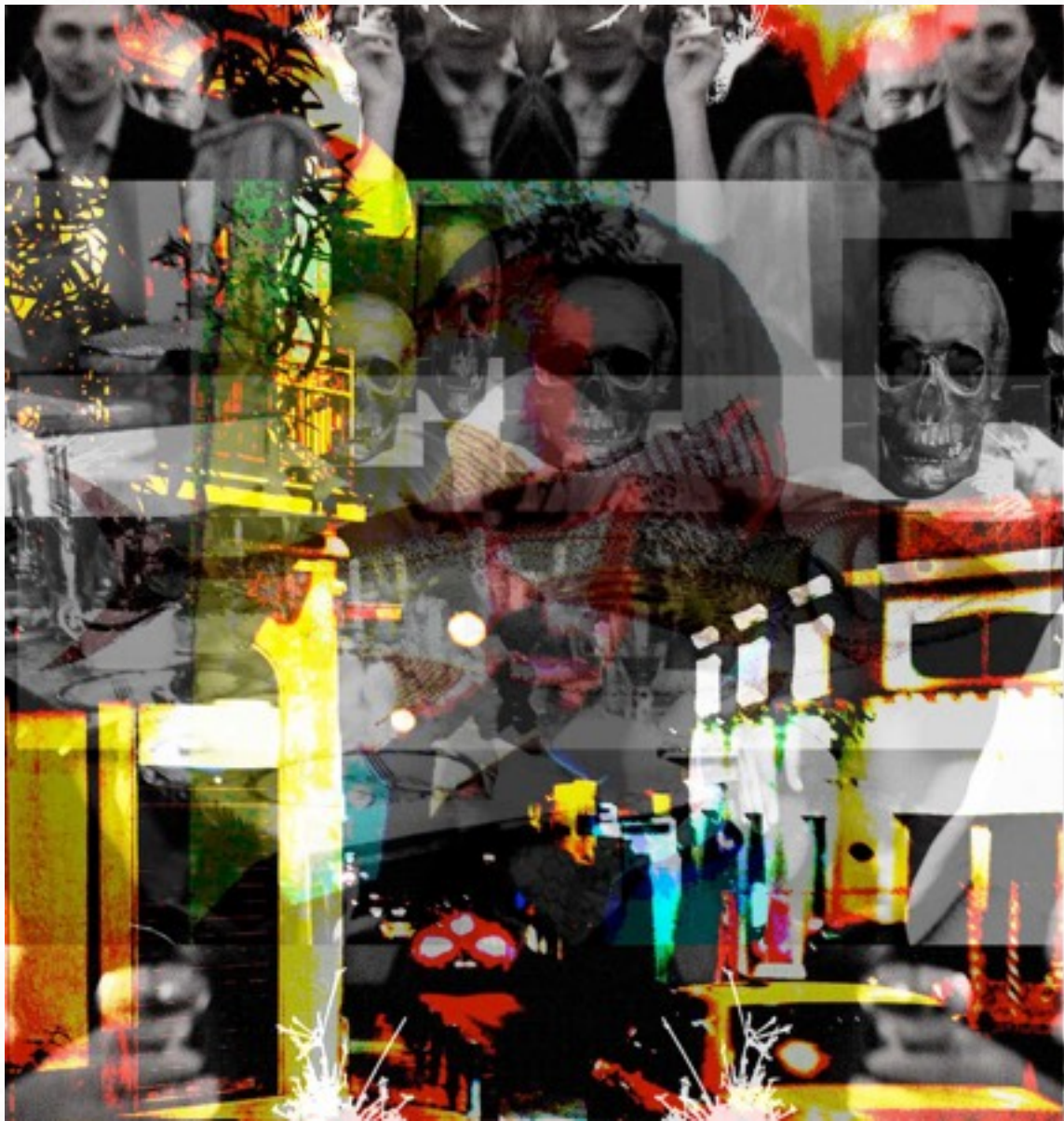

ΝΟΗΤΙΚΟ ΝΗΜΑ

DEC+RE, decompose + recompose, η λογική της αποδόμησης και της αναδόμησης, των τριών κυριάρχων εμμονών μου, που αφορούν την ανθρώπινη ύπαρξη, των στοιχείων human, urban, nature. Η εικόνα της στιγμής, κατακερματίζεται, τα σπαράγματα ανασυντίθενται και αναδομούνται σε μια νέα οπτική αντίληψη, παιγνιώδη και διαλυτική.

Τα έργα μου εμπλέκονται, δημιουργούν και αλλοιώνουν, γίνονται ένθετα, το ένα το άλλο. Στον ψηφιακό συνθετικό κόσμο μου, ο άνθρωπος αποζητά το χαμένο και την ύπαρξη του. Αιχμαλωτίζω στιγμές, της ανθρώπινης ματαιοδοξίας, του αστικού τοπίου που βιώνουμε καθημερινά και της φύσης που χάνεται, τις αποδομώ και τις αναπροσαρμόζω. Εξετάζεται η συμβιωτική σχέση του ανθρώπου, με τον αστικό ιστό και την φύση, με την οποία επιθυμούμε γείωση, τη στιγμή που την υποβαθμίζουμε.

Η ψηφιακή εποχή, εμπλέκει και μεταβάλλει, τις διαστάσεις του κόσμου που γνωρίζουμε, επιτρέπει την μείωση των αποστάσεων και την άμεση ψηφιακή γειτνίαση. Είμαστε όλο και πιο κοντά, την ίδια στιγμή, που απομακρυνόμαστε όλο και περισσότερο. Ψηφιακά επικοινωνούμε, ονειρευόμαστε, αγαπάμε, ταξιδεύουμε, αγγιζόμαστε, άμεσα και γρήγορα, την ίδια στιγμή που ο άνθρωπος βιώνει την αποξένωση. Η ψηφιακή γλώσσα, επιτρέπει την άμεση γνώση και επαφή, ενώ την ίδια στιγμή δημιουργεί ένα τείχος και μια γιγάντια απόσταση. Ο άνθρωπος αρέσκεται να προστατεύεται, από το τεχνητό κενό που δημιουργείται, την ίδια στιγμή που επιζητά την επαφή.

Όλα έχουν γίνει γνωστά, κτήμα του ανθρώπου, με ψηφιακή ταχύτητα και εικονική πραγματικότητα. Η πόλη που την γνωρίζουμε, την ίδια στιγμή μας είναι άγνωστη, αφού άγνωστοι είμαστε μεταξύ μας. Η φύση, που την αγαπάμε και μας παρέχει ζωή, οξυγόνο, τροφή, την αντικαθιστούμε με μια νέα εικονική και συνθετική.

Η ματαιόδοξη πλευρά μου, ακροβατεί ανάμεσα στο υπαρκτό και το συνθετικό, αυτό που έρχεται. Οι εικόνες της στιγμής, γίνονται σπαράγματα και στη συνέχεια μια νέα τεχνητή, συνθετική, εικόνα. Υπάρχω ή δεν υπάρχω, προσπαθώ να αντιληφθώ, να αγγίξω την νέα γλώσσα, να αποκτήσω προσλαμβάνουσες, τη νέα διάσταση που δημιουργείται, να αγγίξω το μέλλον.

www.yannisvassalos.com

17

Yannis Vassalos
About his exhibition

COGNITIVE THREAD

DEC+RE, decompose + recompose, the logic of decomposing and re-composing my three predominant fixations on human nature: human, urban, nature.

Momentary perceptions are broken to pieces, detached fragments are re-composed and re-built to a new visual perception, both frolic and dissolving.

Works intertwine with one another, create and alter one another, and, finally, incorporate one another. In my digital composing world, the individual seeks what is lost as well as his own existence. Captured moments, human vanity, the urban landscape that we all witness day after day, a vanishing nature, are decomposed and readjusted. The cohabitation of us humans with the urban web and nature, to which we wish to ground ourselves at the very moment when we degrade it, is also looked into.

The digital era knits and transforms the dimensions of the world, as we know it, minimizes distances and enables direct digital neighboring. Every day we get closer, yet drifting apart more and more each day. This is how we communicate, how we dream, love, travel, even touch: digitally, directly and rapidly, even though what man-kind experiences is pure alienation. Digital language allows direct knowledge and contact erecting - at the same time - walls and creating gigantic distances. Despite their quest for human touch, people enjoy being protected by means of this artificially created void.

Everything is out in the open, shared by us all, in digital speed, in terms of virtual reality. The city is both known and unknown to us, since we are all strangers to each other. Our long treasured and life-giving nature supplying us with oxygen and food is replaced by a new virtual and synthetic image.

The vain side of mine tries to find the right balance between what really exists and what is being composed, what is coming up. Momentary images become fragments, creating in turn a new artificial composite image. Do I or don't I exist? I am trying to understand, to feel this new language, to forge new reception channels, to get to know the new dimension as formed and, finally, to touch the future.

www.yannisvassalos.com